

ข้อคิดยามเช้า วันเสาร์ ที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ.2015

สัตบุรุษคนหนึ่งมาพบ
พระสังฆราชเป็นการส่วนตัว
เพราะไม่พอใจที่คุณพ่อเจ้าวัด
อนุญาตให้สัตบุรุษ
ยื่นรับศีลมหาสนิทด้วยมือ
แทนการคุกเข่ารับด้วยปาก
ที่เคยปฏิบัติกันมา
สัตบุรุษคนนั้นให้เหตุผลว่า

“การทำแบบนี้เป็นการปฏิเสธ
การประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า
ถ้าพวกเขารู้ว่าบุคคลที่พวกเขา
กำลังรับอยู่นั้น
คือพระเยซูเจ้าจริง ๆ
พวกเขาจะต้องให้เกิดริต
พระองค์ด้วยการคุกเข่า
รับพระองค์”

"เราเรียกท่านว่ามีตรสหาย เพราะเราแจ้งให้ท่านรู้
ทุกสิ่งที่เราได้ยินมาจากพระบิดาของเรา" (ยน 15:15)

พระสังฆราชของค็นั้นไม่ตอบ แต่ถามเขาด้วยความอ่อนโยนว่า “ลูกจะทำอะไร ถ้าพระเยซูเจ้าปรากฏตัวต่อหน้าลูกเวลานี้?”

“ผมจะคุกเข่าลงเฉพาะพระพักตร์พระองค์ทันที” เขาตอบอย่างไม่ลังเลว่า

“ดีมาก” พระสังฆราชพูดอย่างใจเย็น “แต่ถ้ามีประชาชนบางคนเข้าไปกอดพระองค์ด้วยความดีใจ และด้วยความรักที่มีต่อพระองค์ล่ะลูกคิดว่าบุคคลเหล่านั้นไม่ให้ความเคารพต่อพระองค์ใช่ไหม?”

สัตบุรุษคนนั้นเงียบไปชั่วขณะหนึ่ง และ เริ่มมองเห็นว่า เมื่ออยู่เฉพาะพระพักตร์พระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท สิ่งที่สำคัญมากกว่าไม่ใช่การตระหนักถึงการประทับอยู่ของพระองค์ แต่เป็นความเชื่อและความสัมพันธ์ส่วนตัวของเรา กับพระองค์ต่างหาก

“เราไม่เรียกท่านว่าเป็นผู้รับใช้อีกต่อไปเพราะผู้รับใช้ไม่รู้อนาคตของตนทำอะไร
เราเรียกท่านเป็นมิตรสหายเพราะเราแจ้งให้ท่านรู้ทุกสิ่งที่เราได้ยินมาจากพระบิดาของเรา”
(ยน 15:15)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชขอแอฟ ลีโอชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี